

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виносить: в Австрії:
на цілий рік 24 K
на пів року 12 K
на чверть року 6 K
на місяць 2 K

За границю:

на цілий рік: зі щоденною
вистилкою 7 доларів або 14 рублів;
з вистилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з вистилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі числа по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конт. почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руско ми сердце і пра руска“. — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в пасажі
Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
попередню засторогу.

Рекламація лише неопечатані
є вілні від перта. — Оповіді
звичайні приймають ся по ц.
20 с. від стрічки, а в „Надіслан-
нім“ 40 сот. Подяки і приватні
дonesення по 30 сот. від стрічки

По трицяти роках.

(Δ) Політика є неперечно, як ми се не раз зазначували, наукою і то вельми трудною, яка вимагає чимало досвіду, знань і здібностей до її ведення. Тимто старинна засада педагогічна: *repetitio est mater studiorum* має і тут свою вагу і значіння. Провідники політичні і політики взагалі повинні для того не тільки числити ся з сучасними даними і знаннями, але й користувати ся минулими подіями і досвідами і на їх основі укладати собі поступоване в будучині. А до таких важних і далекосяглих подій належать неперечно переведені перед трицятьма роками процес о головну зраду, котрий може нашої суспільності дати вельми гоучні вказівки, що робити, а що обминати. Такі вказівки намагав ся виснувати на підставі багатого процесового матеріалу для рускої народної політики пок. Володимир Барвінський в передовицях „По процесі о головну зраду“, з котрих ми в попередніх числах подали у виїмках більшу їх частину. Сих передовиць не дали тодішньому редактору „Діла“ докінчити провідники рускої політики під впливом консолідаційного духа, який проявив ся в народові таборі. Однак хоч Вол. Барвінський не вів докінчити своїх висновків, а небагато опісля смерть так невідомо перервала його життя, а з тим і політичної діяльності, всеж таки в згаданих передовицях, а особливо в останній, яка перепечатаній, тоді уже з Карльсбаду надісланій п'ятій частині з великим розмахом великими чертами витичив підвалини і напрями нашої народної політики, котрі і нині не втратили ваги і значіння і для нинішніх керівників народної політики укр.-рускої і для всієї нашої суспільності можуть і повинні служити дороговказом. Тамто не буде лишнім ще раз повернутись до цієї справи і зібрати її засадничі гадки, її витичні вказівки і пригадати їх нашої суспільності, схвилюваній всякими каламутними струями давньої і новітньої політичної блуканини.

Як небудь пок. Вол. Барвінський, Ст. Качала і інші тодішні політики рускі вважали т. зв. староруску партію серед руского народу лише представницею перестарілого і пережитого правописного і язикового консерватизму і тому намагали ся і в різних статях в „Ділі“ і на вічах довести до порозуміння, то в процесі о головну зраду виявили ся вже наглядно і рішучо протинародні змагання провідників москвофільських до об'єднання і оправдання нашого народу і тому пок. Вол. Барвінський на підставі переведеного процесу поставив рішучо справу так, що від тепер побачивши ясно згубність тої блуканини по мавіцях, треба вступити на нову дорогу, треба залишити всяке фарисейство, всякі дволіччя і мрачні тенденції і змагання противні нашої народній ідеї і стати на основі зазначених так ясно і виразно рускими народлюбцями з 1898 р., себто на основі нашої самостійності народної і окремішності, як від польської, так і від московської народності. На тій основі, на тих підвали-

нах закладав пок. Вол. Барвінський до згоди, однодушності і спільної діяльності всіх щирих Русинів, поклавши підвалиною такої діяльності ясну віру в нашу народну ідею, ясну свідомість власної народності. Отся ідея повинна бути не тільки явлю ісповідню кожного щирого Русина, але також жерелом його діла і провідним аму свідомості.

На тих підвалинах взивав він до праці над моральним і матеріальним подвигом нашого народу, до праці неутомимої, всесторонньої позитивної і основної.

На тих підвалинах маємо ми не тільки зберегти нашу народність, але розвинути і довести її до повного розцвіту, розвинути всі сили і свідства народні і довести до повного, самостійного життя, вивести його на поле культурної праці.

Тим отже способом виключив пок. Вол. Барвінський після процесу о головну зраду всяку можливість яких небудь спільних акцій і консолідацій з усіма тими живлами, котрі так ясно виявляли свої змагання в процесі і колиб наші політичні провідники були держали ся послідовно сеї витиченої дороги, не булиб ми нині збирали сих гірких овочів, які затроюють наш народний організм, спинають розвиток нашої народності і загрожують її існуванню, як се бачимо наглядно на Лемківщині, і по всій Галичині.

Пок. Волод. Барвінський домагав ся одначе не тільки праці для свого народу, але й для нашого краю, бо не можна відділити на роду від краю. А хоч міжнародна вражда спихала вже й тоді Русинів на відірване негативне становище, то він накликавав, щоби ми не давали збивати ся сліпою пристрастю і безпам'ятним розятренням на мавіцї (як деякі desperати голосили: маю я стати Поляком, то нехай буду Москалем!), а накликавав, щоби перемогти її труднощі і перепони і руководити ся нашими народними ділами, нашого народною політикою. Він взивав до праці над подвигом нашого народу власними силами, але разом вказував на потребу праці над подвигом не тільки краю, в котрім живе наш нарід, і до сеї праці радив закликати всі добрі, живі і добромислячі живла краю. Отже не борбу для борби радив вести, але обстоюючи свої домагання і своє ествоане, вказував також на потребу порозуміння і праці з другим народом для подвигнення краю, віраджував політики негативної а домагав ся позитивної діяльності. Пуста галасливість, безсильна негативна, тим шкідливіша, бо закриває власну бездільність, недостачу власної здорової мисли позитивної і є знаменем глибокого упадку.

Тимто остерегав Волод. Барвінський, перед безпам'ятною скверною борбою, що веде нарід до гноблення і упадку, а вказував на позитивну, хочби найтихішу, але хосенну для народу працю, яко найліпшу міру патріотизму.

Отсе також золоті слова правди, отсе витичні гадки, котрі повинна наша суспільність і наші провідники політичні мати у своїй тямі.

А в сій безцілній демонстраційності

мстило ся не тільки змагане москвофільів звернене проти нашої народної окремішності, а до об'єднання з Москалями, але також змагане до церковного об'єднання з російською схизмою, до зірвання з основами катол. Цекви. Се також накликавало з одного боку на нарід наш, на духовенство гноблене і репресійні міри, але й загрожувало спасенню руского народу, ествоанню нашої народності, котрої криком заборолом показав ся руско-катол. обряд і католицька Церква.

Коли отже по трицятьма роках розважно і уважно прочитаємо перепечатані нами передовиць пок. Володимира Барвінського, то вневьяємо ся, що вони по всі часи, хоч в загальних чертах, вказують нам ясний шлях нашої народної політики і тому наша суспільність може і повинна й тепер кермувати ся тими провідними гадками, яких на жаль люта смерть пок. Володимира Барвінського не дозволила йому розвинути їх широко і основно і перевести в діло.

О. Осип Фацієвич.

Бюро протисамоубийців.

Посіви новочасної атеїстичної філософії і так званої етичної культури зачинають видавати чимраз більше трійливі овочі, що розкидані щедро під усякими кличами постулу і волі, находити своїх покупців а разом і свої жертви самоубийства, котрих найбільша частина рекрутуєть ся як раз із тих людей, що перенялась, або піддали під той погубний вплив. Кожде майже число часопису, приносить вістку про різного рода самоубийств з менше або більше трагічним описом із різних станів і різного віку котрі стративши віру у всякі надприродні божі правди і права за першою лішкою невдачою в життю, доводять свою звірію до крайності.

Іх душевний стан, котрий довів їх до розпуки, дасть ся порівняти з землею, идї же тьма вічна, идї же нїсть свѣта, ниже живота человеческого⁽¹⁾. Тож і се диво, що на такій почві виростають такі цвітї. Що більше, їх культивоване зростає застрашуючим способом. Масарик в своїм творі „Der Selbstmord“⁽²⁾ виказує, що коли в році 1897. було 50.000 самоубийств, в три роки пізніше було їх вже 180.000. То є страшні числа, про котрі всі говорять, що того рода громадне самоубийство не мало місця навіть і в часах найкрайнішого упадку римської імперії⁽³⁾.

Та півобразованість та півкультуристь каже він далі, і та безхарактерність є кончею послідовністю безвірства. Із того то жерела бере нині свій початок та плоскоумність і отупіє. Одностороннім образом розуму та занедбуванням скріплювання волі, серце чоловіка і релігія не має місця у новітнім вихованню.

Тому то серед тої обичаєвої анархії і занепаду віри мусить являти ся той огидливий цвинь та скептицизм, брутальний атеїзм, загальна жадоба змислових розкошай, вибухала та нервозна виниженість і незносиме невдоволенє зі всього⁽⁴⁾.

Без всякого поважання перед правом і ви-

рою, без ніяких догм моральних і постійно-сти в думаню мусить всяка одиниця попасти в розп'ї із самим собою⁽⁵⁾. Das Natürliche muss untegehen ohne jede natürliche Ordnung, каже апольоget Baue⁽⁶⁾. Тревожно споглядають деякі історикі на ті приміри вибухливої, ново-часної культури і праходять самі до пере-свідчення, що коли би серед теперішньої культури більше ділали виспі духові і моральні чинники, то самоубийства дали би ся певно обмежити⁽⁷⁾ лише на самих з природи аномальних людей.

Тому першим услівем поборювання хоро-би самоубийства є духово-моральне двигненє теперішньої культури на релігійних основах, бо лише в надприродній релігії лежить надія двигнення людства з унавної та зіпсованої природи.

Крім релігії є ще правдива просвіта і поправа матеріального буття найважливішими чинниками проти самоубийства. Всі три вони ділають посередно на чоловіка, пособляючи йому до витворення мудрого, здорового і високого світогляду. Безпосередніх середників, котрі би прямо ділали на бажаних визна-люти ся з під життєвого гнету, ще досі в такій мірі, як є їх запотребоване, на світі нема.

І дивно стає, чому держава, котра устанавляє різні обмеження проти наглих випадків, видає санітарні правила проти різних поше-стий, та старає ся запобігти дорожнечі, не вважає відповідним, якісь більше практичні та прямі середники завести на своїх здесперованих горожан, вже саме з того простого обов'язку, що потуряє їх зіпсуто.

Отся недостача опіки і заітересованя такими нещасливцями спонукала деякі хари-таивні та гуманні товариства, ввести в житє по великих містах так звані „бюро протиса-моубийств“, де подає ся „breve manu“ всяка на разі потрібна для них поміч.

Наняті в тім бюрі люди витягають п'яних, що попадали в рови та канали, приво-зять звихнених зі шпиталів, остерегають та спинають всякі самоубийчі заміри. Се творять вони не ізза того, немовби проти самоубий-ства не було жадного иншого способу, але просто з християнської любови ближнього, бож найпершим і найкрасшим бюрою проти-самоубийства є сповідальниця.

Вже сам Гете знавий а не конче доброї сторони яко християнин, підніс значінє като-лицької сповіди ізза психологічного впливу і її життєвого характеру, котрий то висказ і до нині не стратив свого значіння⁽⁸⁾.

Також і статистика дає найкрасше свід-доцтво про вартість св. сповіди, бо католики виказують далеко менший процент само-убийств, як визнавши інших вір та ісповідань. Колиж однак в тім змислі повстали такі бю-ра для усуненя тої недостачі, то в ніякий спосіб не можна їм відмовити заслуги, як з чисто людського становища, так і зі станови-ща живої християнської любови, тим більше, що згадані бюро та інститути є заведені по більшій часті з рамени чисто католицьких ор-ганізацій.

В той спосіб люди, котрих релігія ізза їхньої байдужности до нічого не зобов'язує, котрі виломали ся зіпд всякої божої і цер-ковної власті, на котрих не ділає божя ласка,

В. Адамский Дивани. — Портієри. — Франки. — Стори. — Волпе femme. — Матерії мебльові.
Львів, Готель Жоржа Ціни знижені

щоби жалували і постановили поправу, котрі є недоступні для ніяких наук сьвященників і не можуть через те поєднатись з Богом, для таких „інститут протисамоубийців“ сповняє роль учителя, сьвященника і сповідальниці, і є без сумніву правдивим благословенством для них.

Перше таке „бюро“ założено в Лондоні перед п'ятьма роками. Хто був властивим заложителем, на певно не знати. Досить, що наслідки его вказали небагом велику успішність.

В році 1909. мало „бюро“ 1064 випадків, з котрих лише 12 ніяким способом не дали ся відвести від самоубийчої манії. А хоча б навіть і половина з того числа була правдива, то всеж таки і в тім була велика заслуга.

Як в практиці переводить таке „бюро протисамоубийців“ свою харитативну діяльність, най послужить тих кілька примірів, про котрі мені на місці розказував сам провідник такого бюро у Відні, де оно недавно увійшло в жите. До малої кімнати в уличі входить тривожно якийсь чоловік, що з его лица видні его нечисті заміри. Він певно має в кишені отрую, штилет або револьвер. Его рухи непевні, він захмурено розглядаєсь довкола. Урядники, справуючі службу добросердно усьміхають ся до него, витаючи подають склянку чаю, та просять сідати. Потім з легка зачинають его прохати, щоби розказав цілу правду свого нещастя. Онж бачать, що він нещасливий страдає та най буде певний, що не з цікавості его питають, бо они чули вже і найстрашніші річі, але, що хотять ему широко помочі. От і десперат зачинає від не потрібного вступу, а потім поволі стає яснійшим у зв'язках, розводить зразу плачливо про своє горе, а потім чим раз більше пристрасно прудко, аж доходить до зеніту свого нещастя, з котрого нема жадного иншого виходу, лиш є смерть.

Тоді провідник розпитує про подробиці. Оден має злющу жену ксантипку, другий сповняв грубе обманство, третій програв в карти то що, инший упав в наліг піяньства, инший знова є розбійник а ще инший полав у розпусту і т. д. Ціла людська нужда та нещасте находить тут спокійних впроздуміх слухачів, що старають ся всякому промовити до совісті і найти вихід з его положення. Не всякому то помагає, бож і годі дібрати ся часом до такої совісті відразу, тому і деякий не чекає на довший протяг часу і таки накладає на себе руку.

Зовсім природно, що до такого „бюро“ приходять часом хитруни, котрі зовсім не мають наміру відбирати собі жите, але надуть бюро „фінансово“. Тому і в бюрі в дуже рідких случаях помагають кому матеріяльно. Діяльність его полягає головню на тім, щоби впливати душевно на десперата і підтримувати его волю до витривання.

Після висказу урядника, що провадить статистику бюро, число самоубийців зростає і то не раз з дуже смішних та маловажних причин. Пр. оден чоловік застрілив ся тому, що его жена не хотіла перепроводитись на нове мешканє, або що оден офіцер застрілив ся, що его поменено при аванзі і т. д. Головна вина самоубийства, кавав дальше провідник, лежить в первозности теперішнього часу, в поширюваню фаталістичних та реалістичних ідей та загальне невірство. Найбільшу часть вини поносить в способі поширювання, їх розумієсь, теперішня печать, котрої впливи самоубийчі виходять яскраво на верх, коли поповнить самоубийство молода людина, котрої лектурою були новочасні спеціальности та порнографічні пікантерії. Після его осуду ми зближаємось тепер чим раз дужче до поганських понять і їхнього світогляду, після котрих відобрати собі жите належало до не аби якого геройства. Інші причини походять зі звичення понятя, що самоубийством робить ся добродійство для держави, народа і родини, та ще, коли хто має високу аскураційну полісу, або багату родину, що може заощикувати ся полишеними дітьми. Також і отуїне публичної совісті людини, що з малку вже скоро доходить до полові перезрілости через схиблене вихованє та через недостачу кар на тих, що хотять себе тратити. Дальші причини є піяньство, одіичені психічні та фізіологічні хвиби, згризливість, хороблива сексуальна любов, біль за стратою дорогих осіб і т. и. У женщин головну роль в самоубийстві грає неслубне жите. Они теж і в далеко мен-

шим числі навідують „бюро“, чим мужчини, така вже у них соромлива вдача.

Кандидати до самоубийства в ріжний спосіб дістають ся до „бюро протисамоубийців“. Одні вичитують та довідують ся від других, що таке бюро єсть та самі йдуть до него, а инших винаходить бюрова прислуга серед ріжних обставин і приводить до бюро.

Занята при тім прислуга має і своє питоме умундурованє, темні однострої як Експресс-и але без віяких відзнак. Мають лише легітимації відновдіні. Они приносять чоловіка, що випив сїрчаній квас і при помочи лікарській дістаєсь він до шпиталю. Потім найдено для него якесь занятє і він живе дальше та тішать ся своїм здоровлєм. Оден пр. чоловік попадає в ріжні фінансові клопоти, бо его жена є ненасичена ріжними строями та дерошмарними капелюхами і носить ся з гадкою позбавити себе жита. Аж ту надходить така прислуга. Він іде за ними і дає ся відвести від свого наміру. „Бюро“ займає ся упорядкованєм его фінансів, але в тім випадку мусить вповні на те заслуговувати і він приходить знова до правильного способу жита.

Деякі індивідуа старають ся використувати любов ближнього, та надуживають положеного в них довіря. Так пр. прийшов одного разу п'яниця-правник „der ewige Studiosus“ до „бюро“, накривав цілу купу і грозив, що як ему не поможуть, то відбере собі жите. Провідник, що вже в таких справах доходить до певної рутини, цінає ся на удаваню і каже ему „а то зробіть собі смерть, коли хочете“. На ті слова витягає студент фляцину, не з неї, думаючи, що ему хтось її зараз відбере. А коли побачив, що вої рівнодушно на него дивлять ся, виходить трагічно на улицю зі словами „вихожу, бо не хочу зробити вам неприємности своїм трупом“.

Занятє такого провідника або шефа „бюро“ напружує всі его нерви. Особливо коли в щоденних часописних новинках шукає іменних, що були у него за порадою. Як серце его дрожить на ту вістку, що такий нещасний таки наложив на себе руку! А преді при Божій помочи кріпиться ся, працює дальше. Не буде се пересадом, коли скажу, що до такого занятя потреба таки певного рода пожертвування, доброти, любови і сили, волі та нервів. Тому ніяким робом не мож відказати тим людям та бюроам призначення ізза таких доказів любови ближнього.

Найбільше промовляє за великим значенєм та користію і konieczністю таких „бюр“ та обставина, що подібного рода інститути приймають ся і входить в жите по всіх майже більших містах. Навіть в Японії, тій країні традиційного гаракірі, уміли католицькі місіонарі основанєм таких „бюр“ здобути собі прихильність народу а навіть самого правительств.

Із сказаного слідує, що гадка поборювати самоубийства починає прибирати конкретнійші форми. Майже, що колись також і державні власти звернуть на те бачнійшу увагу, щоби преці поборювати ту не здорову культуру. Християнська любов находила і находить все нові дороги і оруже, на котрих і котрих ми стає в обороні правдивої етики і моралі а „бюро протисамоубийців“ єть певного рода виразом того найсовершеннійшого і найпевнійшого способу поборювання зла, яким є і на все останє св. Тайна сповіді.

- 1) Йов. X. 22.
- 2) Massaryk. Der Selbstmord st. 138.
- 3) Massaryk. Der Selbstmord 85.
- 4) тамже с. 87.
- 5) Funk-Brentens. La civilisation. st. 416.
- 6) Apologie Weiss III. st. 7.
- 7) Karl. Rabenhof. Antiselfbstmordarten.
- 8) A. H. Brasch. Die religiösen Stremungen der Gegenwart. st. 47.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і привіднувати нам нових передилатників в кругах сво їх знакомих.

Політичний огляд

Заграниця.

Італійсько-турецька війна. Начальний італійський вожд в Триполітанії, генерал Канева, прибув вчора в полудне до Риму. Привітано его

як найсердечнійше. Міністер війни з генераліцією явив ся на двірці і торжественно повіт Каневу через місто. Публика робила овації. Канева заявив, що стан італійського війська і воєнне положенє є добрі. Іменно все є прилагоджене до енергічної акції, яка зачне ся з кінцем дощової пори.

З Масави над берегом Червоного моря, доносить італійська депеша, що італійський панцирник „Калаярія“ знищив якісь дві турецькі кріпости в Арабії.

Порта оголосила вчора депешу коменданта в Кирнайїці Енвер бей, що его війська заатакували вночі з понеділка на вівторок Денру і Бенггазі. Атак поновлювано три рази та не звісно, з яким вислідом.

Такий самий атак виконано зі сторони італійської флоти на кріпости Шеїк-Свід і Бабель-Мандеб.

Несутої в Мексику. Ворохобники під проводом Мадери прогнали рік тому назад президента Діаза, а тепер нова ворохобня проганяє Мадеру. І знова повторяє ся стара рация: ворохобники говорили, що Діаз є слугою Зєднених держав, а тепер те саме говорять про Мадеру. Нелюкоять також горожан Зєднених держав, тож вашінгтонське правительство грозить інтервенцією і вже готовить армію. А тимчасом мексиканська провінция Хіахауа наміряє проголосити ся самостійною республікою, в якій назві будуть звуки всіх сміхів: і „хі“, і „ха“ і „ху“.

Воєнні приготування Німеччини. До „Wien. Allg. Ztg.“ телеграфують з Берліна: Престольна промова, якою цісар отнорить німецький парламент, заповідає військовий і флотовий закон. Флотовий закон буде обертати ся в скромних зачерках і містить лише доповненє зужитих кораблів. Зате проєктованє є в великим сталю скріпленє сухопутного війська. Ходить о се, щоби стан армії піднести відповідно до незвичайного зросту числа населення. Німецьке військо на випадок війни буде могло бороти ся на два боки: на сході і на заході. Німецька предлога є приміненєм до сего, що оба сусіди Німеччини, числячи також на евентуальність війни на два фронти, підвищили також стан своїх армій. Покрите має найти ся в новім снадковім податку.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат.: Пер. моц Ів. З.; римо-кат.: Аполонії. — В суботу: руско-кат.: Еффема; римо-кат.: Схолястики.

— Допись з над Сяну. Знова пригадали збори Тов-а св. Ап. Петра рускому загалови про своє жите, а заразом подали temento, що се товариство повинно стояти на переді инших. Справи, котримі се тов-о займає ся, є першорядного значіння в церковнім і всенароднім житю Русинів. Бєди не стане Церкви, не буде і Русинів. Церква лишє задержала доси наш нарід. Проте товариство, котре займає ся будовою церков і залогом підпавших, є першорядного значіння. На жаль долею товариства займає ся майже виключно лиш духовенство, котре і так по більшій часті піддержує майже всі сьвітські товариства. На зборах явили ся самі сьвященники, хоч в Перемишлі самім є багато сьвітської інтелігенції. А де она? Чому не прибула? Збори відкрив предсідник товариства, о. пралат Мриц, дякуючи духовенству за численну участь, чим дає доказ, що справи товариства лежать ему на серці. Виділ працював в сім році, як і в попереднім, а може ще більше. Товариство розвиває ся нормальню, прибуло досить нових членів, передовсім сьвященників і церков.

В великій мірі підпомагали в сім році наше товариство рускі інституції: „Дністер“, „Народна Торговля“, „Ризниця“, „Віра“, а також більшою жертвою попри Експ. Епископа Константина, оден сьвітський урядник др. Зубрицький з Черновець. Товариство відносило ся з прошенєм о жертву до повітових рад і сойму на жаль без успіху. Сі інституції дають щедрі жертви, але подібним польським товариствам на будову польських „kościółk-ів“ виключно в руских селах на латинізації руского народа. Із звітів виділених довідали ся ми, що до товариства в сім році прибуло 143 членів, між тими 43 церков, 1 брацтво, 1 каса

в Радимні, 55 сьвітських, 14 пань, 3 панів, 15 селян, 11 невіст і дівчат. З призибраних жертв в квоті 6.487 уділено запомоги церквам в Динові, Хідновичах, Радимні, Радохонцях, Вапівцях, Кривич, Пилах, Березниці, Магерові. Як видно, Виділ роздав запомоги тим церквам, котрі справді дуже потребували запомоги. Товариство роздало доси запомоги потребуючим церквам від початку свого ествования 28.000 К. З признанєм і подякою належить піднести, що товариство св. Петра в Перемишлі розвиває ся і кріпшає головню завдяки неутимимій праці предсідателя Всєсв. о. пралата Михайла Мрица. (Д. Б.)

— На тему руско-польських переговорів. Тенденційне, а іноді й зовсім фалшиве пояснюване посередничих заходів намісника і домагань українського клубу в справі соймової виборчої реформи викликало комунікат п. намісника в „Gazet i lwowsk-ій“, а вкінці й комунікат українського клубу, оголошений у вчєрашнім „Ділі“.

Комунікат намісника заперечує вість, немовби п. намісник згодив ся на посередництво у польських партій в справі підвищення проценту руских соймових мандатів до 30 проц. Комунікат каже: „Однак спеціально мусимо зазначити, що фалшивий є згогад, немовби намісник заявив Русинам готовість поспирати їх жаданя що до участі Русинів в соймі поза пропоновані ним границі 26'4 прц. Противно п. намісник подав рішучо до відома провідників руских клубів, що Поляки поза сі границі ніяк не вийдуть та що не може їх наклонювати, щоби вийшли поза ті границі“. Зовсім протавне читаємо в комунікаті українського клубу:

„Наслідком фалшивих вістей, розширюваних з приводу польско-руских переговорів в справі реформи виборчої до галицького сойму, Український Клуб соймовий уважає своїм обовязком подати до прилюдної відомости отсей комунікат: На конференції відбутій з президенту Українського Клубу соймового в присутности заступника маршалка краєвого Є. Експ. епископа Чеховича, дня 2. лютого с. р. заявив ц. к. намісник краю др. Бобжанський президи українського клубу соймового, що піднімає ся акції посередництва супроти польської сторони в цілі виведення єї згоди на піднесенє проценту руских мандатів соймових до 30 процент як також на забезпеченє сего проценту одномандатовими округами виборчими під услівєм, що руска сторона не буде противити ся, аби в статуті краєвім означено стисло теперішню компетенцію галицького сойму в такій стилізації, на яку згодить ся ц. к. правительство, та аби в статуті краєвім уміщено постанови, що організація громад і рад повітових має опирати ся на засаді заступства інтересів, як також постанови, що в разі полученя обшарів двірських з громадами, обшар двірський може застерегти собі виконуванє поліції місцевої.

„Натомість не є правдою, мов би руска сторона згодила ся на 28 прц. мандатів та на постанови про автономію, як також на до теперішню ординацію до рад повітових, або на розширенє автономії краєвої. З уваги, що ц. к. намісник краю др. Бобжанський до сего часу не дав рішучої відповіди про висліди переговорів своїх з польською стороною, протого дня 6. лютого с. р. явив ся у него голова Українського Клубу соймового п. др. Кость Левицький і зажадав іменем Клубу соймового остаточної відповіди польської сторони на предложеноє з 2. лютого с. р., в речизині до четверга, то є до дня 8. лютого с. р. вечером. Від сеї відповіди залежати буде, чи компроміс польско-руский буде доконаний чи розбитий“.

Також президи польських клубів має видавати комунікат, в яким по донесеню „Gazet-и ropann-oї“ буде зазначено, що Поляки могли би остаточно признати Русинам 26'4 прц. мандатів, але під умован, що Русини приймуть инші польські жаданя (розширенє автономії краю ітд.). Дійсно — не веселі гороскопи!

— Три балі. В сім карнавалі відбули ми у Львові вже три балі. Першим був бал „Укр. студентского Союзу“ і „Академічної Громади“. Гуляли 52 пари. Забава знаменита, хлопця з прошенєм о жертву до повітових рад і ців охочих до забави два рази стілько, що панянок. Коли число пар не доишало, то мабуть тому, що бал відбув ся перед „першим“. В додатку перші вечерниці в карнавалі у нас звичайно не можуть вказати ся таким числом пар, що дальші. — Другим з ряду був бал руских техніків. Саля „Народного Дому“ прикрашена малюнками техніків

на гуцульських взорах. Карнети: з дерева цим-бали, артистично виконані. Пар стануло 94. Забава прегарна. Мужчини продавали хрін. — Рекорд взяв баль медиків. Салю, бічні коритари чудово декоровані диванами. „Бацилів“, небезпечних для кавалерського стану, злетіло ся 114 і тільки пар стало до кадрили. Карнети: оправний в шкірку „рецептар“. Цвітів і гумору багато. Комітет оточив бічні коритари, через що гігієна зискала, а наші лікарі відбували до рана джур, щоби не допустити до перекроєння сердець, які були приспінено з причини танцю і... бацилів. Не потребуємо хіба додавати, що жаден баль не приніс недоборів і що аранжерами були знамениті у своїм фаху: дир. Чапельський та інженер Володимир Шухевич.

— Орган „католицких“ русофілів „Галичанин“ не від ниві ломить „копіє“ в обороні „переслідуваного“ православ'я в Галичині. Заплаче Ілечко чи який там янийш неперошений „апостол“ в „Прикарпатській Русі“ про свої „мукки“ — а вже біжить „католицький Галичанин“ — ему на поміч і плаче дрібними сльозами над „русскою“ вірою і її апостолами. Такий то католицизм в органі оо. Дорожницьких, Кобиланських і т. п.! Видав сокальський староста Каланевич поручення оберігати нарід перед поширенням православ'я — що повинно би зустрінути ся з похвалою у всяким католицьким органі — а „Галичанин“ глузує з „характерного (!) указу (!) галицько-польського старости“; — значить „Галичанин“ стоїть за тим, щоби православ'я поширювало ся. Его не болить апостазія, лише видаване охоронних середників проти апостазії.

— К угом обструкції українських послів в соймї. „Галичанин“ ворує вість, що непримиримі живла серед польських соймових послів напиряють на маршалка Баденього, щоби примінив до українських обструкціоністів найдалше ідуку строгість, однак маршалок Баденї мав заявити, що наколи би таке жадане поставила до него польська соймова більшість, то уступив би із свого становища.

Якийсь мазур з села радить в „Głos i pado“ польським послам-селянам помолити інструменти українських опозиціоністів, а їх самих викинути з сойму. Таку гадку піддавав вже польським послам також всепольський „Goniec“.

Інспіратори радикального здавлення обструкції може знають щось про „lex Urbański“? Але чи серед нинішніх обставин зважив би ся хто примінити сей закон в практиці — про се більше чим сумнівати ся.

— Австрійсько-російське зближене. В Петербурзі відбув ся вчора вечером в австро-угорській амбасаді равт, на котрий запрошено по-верх 3.000 гостей. Ні оден з дотеперішних урядових равтів не був такий численний. Прибули на него всі міністри з предсідником ради міністрів Коконцевом, предсідниками обох палат, двірські достойники і много інших.

З Відня знова доносять: Цісар прийняв в Шенбруні дня 6. с. м. о год. 5:45 вечером вел. кн. Андрія на послуханю. Цісар мав на собі однострій кексгольмського полку прибічної гвардії. О год. 6. відбув ся у цісаря на честь вел. князя обід, в котрім взяли участь архікн. Франц Фердинанд, в однострою свого російського полку драгонів, архікн. Петро Фердинанд, Леопольд Сальватор, Франц Сальватор, Фридрих, Кароль Альбрехт, архікн. Марія Анунціята, Марія Христина, Блянка, Марія Валерія, кн. Гогенбург, амбасадор Гірс, члени російської амбасад, перший шеф секції в міністерстві заграничних справ амбасадор бар. Міллер і двірські достойники. Вел. князь провадив до обіду архікн. Марию Анунціяту, цісар архікн. Марию Христину. По правій руці цісаря засів вел. князь, по лівій архікн. Марія Христина.

Архікн. Франц Фердинанд в однострою свого російського полка відвідав вчора перед полуднем вел. кн. Андрія. В полудне відбуло ся у архікн. Франц Фердинанда свідане на честь в. кн. Андрія в присутності архікн. Марії Тереси, російського амбасадора, почету в. кн., амбасадора в Петербурзі Берхгольда і ин.

Цісар надав в. кн. Андрієви велику стяжку ордера св. Стефана.

— Галицькі телефони. Міністерія торговлі за твердила вже програму будови нових телефонів в Галичині на 1912 р. Програма ся обни-має між иншими основну реконструкцію ка-блевих сітій у Львові і Кракові коштом 500.000 К для Львова, а 450.000 К для Кракова. Крім сего буде заведений цілий ряд нових ліній межимістових — все разом кош-

том 2,600.000 К. Рівночасно будуть заведені многи нові стації телеграфічні, а особливо по малих місточках і містах.

— Справа шпіонської ватаги з Окопів. Пала-та радних окружного суду в Тернополі відки-нула свого часу внесок тамошної прокурату-рії о віднову карного поступованя проти бра-тів Вайсманів і Штайнберга з Окопів в спра-ві злочину з § 90 (піврване чоловіка підсту-пом чи насильством, щоби мимо его волі ви-дати его волі видати его заграничній власті). Тепер — як доносять — висшій суд кр. у Львові ухвалив на внесенє тернопільською про-куратурою жалоби, допустити карне дохо-дження о злочин з §. 90, а рівночасно віддав цілу справу до переведення окружному судови в Чорткові і там також буде ведене рівноча-сно проти Вайсманів і Штайнберга дальше слідство о шпіонство. Всі обжаловані нахо-дять ся тепер в львівській в'язниці, а в найко-ротшій часі відставлять їх до Чорткова.

— Слінавка, як доносить „Gazeta lwowska“ обмежила ся в Галичині вже лише на 72 мі-сцевин, з чого належить сподівати ся, що ся пошесть вже кінчить ся і що протягом міся-ця лютия повинна зовсім устати. Тому однак, що появляють ся беззастанно ще нові вибухи слинавки, котрих жерела не в силі звичайно викрити, намісництво видало старостам нові поручення в ціли викрити укриваних огнищ пошесть і змога знищення її ще в зимових місяцях.

— Китайська позичка в Австрії є вже остато-чно зовсім полагоджена В сій позичці бере участь Австрійське Заведенє Кредитове, до-лішно-австрійське Товариство есконтне і фа-брика Скода. Позичка вносить 300.000 фунт. штерл. і ціла буде ужита на закупно армат в фабриці Скода. Армат будуть достарчені протягом 5 літ і в тім самім часі має бути позичка сплачена з доходів із споживного податку в Пекині. Для обережності обме-чили ся банки на дві сторони, бо хотий акт підписаний вправді цісарським правительством, має він однак також підпис Юаншїкая, а передовсім стару цісарську китайську печать, яку признає також республіканське правитель-ство.

— Дешеве мясо угорське. Одна з тутешних брукових часописів містила анонс, в яким фірма G. J. Herincse ч. 20 Угорщина поручає всякого рода мясо по 4-80 К за 5 кг. в пе-ресилкою. Вчора зголоосив ся на поліції Й. Сохацький, кухар і предложив одну таку по-силку, котру одержав на своє замовленє. Ся пересилка виглядала так: Цілість важила 5 кг., з чого сам кошик важив 3 кг. В сере-дині находили ся три кусники козячого мяса і, як на глум, хвіст. Сею дорогою остерігає обманений Сохацький дальших покупців деше-вого мяса угорського.

— Грабіж на залізницї. Оноді в ночі їхала з Колюшок до Лоді в польській Королівстві владстелька дїбр Анна Бенковська. До того самого переділу всіло також товариство, зло-жене з кількох елегантно одягнених пань і панів. По виїзді зі стації п. ю Бенковську за-чало млюти і неважком она заснула. Колий пробудила ся близько стації Лодь, лобачила з острахом, що пропав їх клунок, в яким було 18300 карбованців готівки, заставні листи на 400 карб. і золотий годинник з ланцущом та инші дорогі річи. Не було вже також і „че-сного“ товариства, яке очевидно допустило ся грабеж.

— Бандитизм в Лоді. Звідтам доносять: В оселі Млинарській, пштора верстви від села Долотів, в повіті ласкім, напало на тартак 5 опришків, уоружених в револювери, розбили касу і забрали значну готівку. Власник і ро-бітники не ставили опору. Ті самі опришки напали в кілька годин потім на дїм одного кольовіста в селі Лази, убили его жінку і за-брали кількадесят карбованців. Земельна сторожа арештувала 4 підозрілих о ті напади людей.

— Сензаційна розправа о шпіонство. В су-боту відбула ся перед судом в Лявску розправа проти англійського шпіона, котра, як доносять давняки, мала бути дуже сенза-ційною. О шпіонство обжалований був 40 лі-тний англійський адвокат Стіварт, котрий на-лежав до кругів найбільше поважаних лю-дей, сестрінець помершої п. Кеннігті, котрої муж був шамбеляном королевої Вікторії. Сте-варт, котрий був також резервовим офіциром, прибув в лїті м. р. до Німеччини під позором всїляких інтересів і обїздив берега Північного моря. Слідство виказало, що він належить до найспосібніших добровільних англійських

шпіонів. Взагалі причинив ся він дуже багато до піднесеня англійського війська, завів він іменно з війську самоїздову і моторову служ-бу, як також листову почту і бальони. Він є автором твору про залізницї. Найдено у не-го важний, обтяжуючий его матеріал.

По розправі проти Стіварта предсідник сенату оголосив в суботу в ночі присуд, яким засуджено обжалованого о намірене шпіонство на 3 роки і 6 місяців кріпости. Коли розправа скінчила ся, обжалований за-кликав голосно до публики по англійски: Я невинний і хочу, щоби всі в Англії про те дізнали ся!

— Домашній арешт наложено на цілий 14-тиї полк драгонів в Станіславові, котрий допу-скав ся беззастанно всїляких авантур. Ко-мандант дивізії кавалерії бар. Гер. Геммінен, генерал поручник, приказав, щоби всі вояки сего полка аж до сержанта включно не ви-ходили з касарні з виїмком в службі. Фельд-феблї мають о 9. год. находити ся вже в до-ма. Арешт сей наложено на час, аж доки сей полк не опустить Станіславава. З днем 1. цвітня відходить 14. полк драг. до Чех.

— Погода в місяці лютий. Проф. К. В. Зен-гер започів таку погоду на лютењ: В перших трех тижнях сего місяця належить сподівати ся змінної і вогкої погоди. В перших днях лютия тисненє воздуха буде високе і наста-нуть мірні морози. Дня 5. лютия наступить змінна, бо вже 4. лютия настануть полуднево-східні вітри. Найсильніший вітер буде дня 8. с. м. Барометр буде нагло опадати, а мо-рози зовсім устануть. Небо захмарить ся, бу-де падати сніг і обильні дощі. Настануть змінні вітри з сїжними заверухами. Така непевна і дуже змінна погода потриває до 12. лютия. По тім дни небо прояснить ся а вітер зверне ся в полуднево-східну сторону. Се однак не потриває довго, бо 15. лютия наступить знова змінна: буде сильний західний вітер а під его впливом сильні опади. Теплота буде середна, опісля настануть знова морози. В днях 15. до 21. лютия буде погода змінна, хмар-но, часті дощі. Від дня 22. лютия буде барометр підносити ся і настане погода Кінець місяця буде погідний і теплий. — Як що із сих віщовань не здійснить ся в Гали-чині, то стане ся дивенде. Европа широка!

Оповідки

— Репертуар руского театру у Львові. (Салю „Глязди“, ул. Францішканська 7. Початок о год. 7. вечером).

В п'ятницю 9. лютия „Міра Ефрос“ образ з життя Жидів зі співами і танцями в 5 діях Як. Гордіна.

В суботу 10. лютия другий раз „Цигань-ска любов“ оперета в 3 діях Ф. Лєгара.

— III. загальні збори Тов-а кредит. зареєстр „Власна Поміч в Станіславові з 1911 р. скли-кують ся на вторник дня 20. лютия 1912, ко-трі відбудуть ся в Станіславові в локалі то-варства о год. 10. зглядно 11. перед полуд-нем. О год. 8. рано того дня відірвуть ся Служба Божа в катедральній церкві. О год. 10. рано отворене заг. зборів з порядком дневним: 1) Вдчитанє протоколу послїдних заг. зборів з дня 28. лютия 1911. 2) Відчитанє звіту п. ревізора Союзу ревізійного; 3) Звіт Управи з діяльності за р. 1911. 4) Звіт контроль ої комісії Надзираючої Ради і вне-сенє на уділенє абсолюторії. 5) Внесенє Над-зираючої Ради що до поділу чистого зиску. 6) Вибір 3-ох членів Надзираючої Ради на місце уступаючих і зглядно заступників. 7) Зміна §§. статута 6, 7, 9, 10, 13, 16, 18, 20, 23, 24. 8) Внесенє членів. — За управу: Т. Матейко, М. Бровко.

— 3 залізницї. „Газета Львівська“ оголошує розписанє офerti на розібране теперішньої ста-рої зворотниці машин і змонтованє на тім самім місци иншої зворотниці, котра находить ся в посіданю заряду залізничного в стації Перемисьль. Услівя і офертви формулярї мо-жна одержати у IV. відділі ц. к. Дирекції зе-лізниць державних у Львові. Офerti має ся вносити до ц. к. Дирекції залізниць держа-вних у Львові найдалше до 28. лютого 1912 година 12. в полудне.

— Переписка Редакції. Хв. Комітети, які присилають нам до поміщення списи жертв, просимо приміновати ся до правописи, ужи-ваної в нашій давнику і писати великим, читким письмом, бо часто годі відчитати про-звище жертвуючого і назви місцевин і через те виходять не з нашої вини похибки. Даль-ше просимо писати складки за порядком і не давати точок по числах, бо число з точкою означає порядочним, на означенє корони ужива-

ти букви К (без точки), а сотиків букви с (без точки). Закруглюване недокінчених букв і слїпанє за нечиткими буквами в назвах осіб і місцевин, додаванє писарських знаків ітп. за-бирає нам непотрібно багато дорогого часу.

Зазив до нашого жіноцтва до зложєня дару на рік Національного Музею.

Від п. проф. В. Шухевича одержуємо отсе письмо з просьбою, его помістити:

Перед нашими очима відбуває ся що раз скоріишим темпом акт затрати нашої народ-ної ноші! Безчисленні фабрики, що повстають на заході, зужитковують задля конкуренції дешевий а тим і легший матеріал, чим раз більше зростаюче число залізних доріг, що здовж і в попереку перерізають тисячами кі-лометрів нашу країну, розвозить по усіх за-кутинах той фабричний матеріал, влїзливість торговців, які не обминають ні одної хатини, аби збути у нїй той лихий матеріал, а в за-мін за него забрати тривалий, що служив до-си нашому домашньому промислови, зносини наших селян з заграницею, куди они цілими тисячами перебирають ся на роботи, там і готову красшу одєжу набувають, — отсе го-ловні причини затрати нашої народної ноші; наслідком того є у нас села, ба цілі околиці, де не знайдеш своєї дома виробленої одєжі!

Слїдом з одєжию іде і затрата наших взорів вишивок та гафтів, тих неоспоримих свідотв нашої давної культури, тих свідотв невсипущої праці рук нашого жіноцтва, того прилюдного доказу естетичного стану у на-шого люду. До затрати тих наших скарбів причиняють ся і школи, в яких подаєть ся нашій дїтворі взори, взяті із ріжнородних чу-жих часописий моди.

Коли нже нам судило ся бути свідками того сумного факту, а ми не маємо сил спи-нити загибель наших скарбів, та збережімо їх бодай для будучности! Тепер до того ще пора, ба чи не послїдна пора!

Завдяки жертвовільности Ексселенції Митрополита гр. Андрея Шептицького, повстав у Львові нацональний Музей, який має на цілі зберігати все, що свідчить про нашу давну культуру, про наш духовий розвій; ве-ликими фондами Найдостойнішого основате-ля зібрано з великим трудом доси у тім Му-зею видавництва церковні від найдавніших почавши, понадто велике число церковних риз, образів, різьб, а попри те і чимало етно-графічних оказів і т. п.

У нас по селах є вже чимало свідомого жіноцтва, що розуміє вагу збереженя скарбів, якими оно пишає ся! Між тим жіноцтвом знайде ся певно і чимало таких, що з охотою посвятиють в часі великого посту кільканай-цять годин часу на зладженє кількох взорів вишивок чи гафтів, чи ушлетеня герданців. Треба їм тільки вагу сього пояснити, та за-охотити до тої справи а певно незабаром пи-шати ся буде Музей прегарним, величавим, одним в своїм роді та неощеним даром, що буде мати первірну історичну вартість. Абиж той дар становив окрему цілість, треба его відповідно зладити, а се ось як, і не ін-акше: Укרוїти шматок полотна (найліпше гру-бого сірого, бо на тім не слїдно бруду) 50 цм. високого а 30 цм. широкого, (не інакше, хоч би на цілім шматку був тільки один взір), у-просити дївчат, чи жінок, аби вишили на нїм взори уживані в селі; на кождім взорі при-шити паперчик з назвою взору назвиском тої, що его вишивала; поміж взорами оставити порожнє місце, аби тут у Львові мож приши-ти платину задруковану тим, що буде напи-ане на паперці; у споду цілого шматка лишити місце на 2—3 цм., аби там відкривати мі-сцевість з якої походять взори і імя тої, що заняла ся збиранєм взорів Коли такі платки виповнені взорами, зістануть мені надіслані, я займу ся нашатам їх на картони (50×30), передруком назві і назвиск, впорядкованєм та оправою в цілі томи.

Герданці та ткані канцурі (кінці перемі-ток) з назвами їх взорів і пр. прошу приси-лати ненашиті; я їх тут дострою відпо-відно.

Також важним і konieczним є збиранє т. з. „чищевих робіт“, які виробляють найбіль-ше в Поморянах, а уживають на чищів, вклад-ки до полушок і т. п.; вкінці не менше важ-ним є збиранє жіночих ушлїв (фривзур). Чи-щеві роботи звернули на себе увагу учитель-ки держ. школи дївчат у Відні, Л. Шіперер,

яка нарочно приїздила сюди пізнати ті роботи, а навіть забрала з собою дівчину з Помор'я, котра учила тих робіт у Відні. Пані Шіперер оголосила особну розвідку, в якій вказала, що роботи технікою чипцевою виконані найдені на єгипетських муміях; що вони затратились уже всюди, а зберіглись тільки у наших селян, та що ті роботи свідчать про дуже давню культуру нашого народу.

Як важним є збирання і переховання ріднородних уплітів, нехай свідчить факт, що три роки тому назад приїздив сюди професор університету з Гельсінгфорсу в Фінляндії, щоби студіювати по наших селах жіночі упліти; на його бажання вислав я до музею згаданого університету 10 уплітів з різних сторін нашого краю; почім оголосив той професор обширну працю про народні упліти в Європі, і підніс у тій праці, що найцікавіші, найбільш ріднородні, не раз незвичайно штучно виконані упліти украшають голови галицьких Русинів, а про упліт гуцульський, достарчений з Космача заходом п. К. Лисинецької, написав дословно так: „Упліт сей, се наймістерніший в цілій Європі, а може й на цілм світі!“

І до збирання тих уплітів не треба більше як трохи доброї волі: зробити з сіна кулю завбільшки голови, оwinути її полотном, а на те прикаркувати або пришити відповідну скількість прядива, сплести его у кіски та прикрасити так, як се роблять дівчата з своїм волосом.

Назвиска тих, що пришлють взори, чи що иншого, буду подавати для контролі до публичної відомости.

Патриотичним обовязком нашого Жіноцтва нехай буде, аби дар був величавий, а буде він тільки годі, коли не бракує в нім взорів ані одного села чи міста! Заходу коло того не мож відкладати, а треба взятись до сего енергічно усім одиницям особно і усім враз, аби до Великодних свят доклати діла, що уратує наші скарби від загибелі! Зложивши так національному Музеєви величавий дар, висловить наше Жіноцтво пошану для Особи Основателя Музея, а собі принесе честь та полишить по собі незатерту пам'ятку.

До всяких інформацій готовий:

Проф. Волод. Шухевич,
Львів, Собісчина 7.

Олександр Барвінський.

Додаток до „Споминів з мого життя“.

Листи П. Куліша до брата мого Володимира.

I.

Посилаючи до шановної Редакції „Дѣла“ ще одного реньського злогого за перший том повісті „Стефан Лаврентій“, покільки прощу напечатати, колиб се було можна, у 3-му числі „Дѣла“ приложени тут же мою літературну оповістку. Сеї оповістки жадає фірма, що взяла ся ширити переклад Шекспіра в Росії, — для того жадає скорше, щоб розпочати завдалегідь свої реклами.

Коли не можна печатати моєю правописом, то хоч і Максимовичовою; тільки прошу печатати слово в слово.

П. Куліш.

1882, стичня 9.

II.

Покільки прощу шановну редакцію „Дѣла“ вернути мою оповістку про переклад Шекспіра на руки Пана Беднарського, а він перешле її міні.

П. Куліш.

1882, стичня 23.
лютого 4.

Дописка на коперті.

Зробіте міні ласку, Добродію Беднарський, передайте сей листок в редакцію „Дѣла“. Се все я клопочусь про мою оповістку, котру просивъ и прошу Вас міні переслати при нагоді.

П. К.

Вибачайте, добродію ласкавий, що пишу без церемонії на коперті. Гроші в мене для Вас готові, тільки що не можу, одірватись од

писання зараз. А коли б Ви зробили міні таку ласку, що прибіглиб, яко молодший на часинку до мене, то я вручу Вам зараз.

III.

Високоповажний Добродію!

Колись давнб, переїздом через Львів, одержав я од Вас кілька примірників мого Псалтиря на дуччому папері, та не можна було міні всі їх забрати, то я й лишив, не памятаю вже скілько, у Вас.

Телер би міні вонб стало в пригоді; то прошу Вас їх міні прислати. Коли ж и в Вас ужб нема крашчих примірників, то зробіте міні ласку, візьміте пять яких небудь у Прбсвіті для мене. Я й сам се міг би зробити, та міні вонб трудніше ніж Вам. Оце ж дозвольте сподіватись, що моя прбзба мати ме в Вас місце.

Просту бувати певним у моїй шані до Вас и прихильності.

П. Куліш.

Р. Б. 1882,
місяця березоля н. ст.
на 9-й день
У ві Львові.

IV.

Добродію ласкавий,

Дякуємо Вам обое за прислані білети, та не можемо ними скористувати: бо наше здоров'є не дозволяє нам одлучатись из господи в ноці.

Подайте, спасибі Вам, сі десять реньських злотих у ту складку, що уряжено при гардеробі на побільшення стипендійного фонду им. Т. Шевченка, а білети нертаємо до вжитку инших гостей сего благословенного во віки вечора.

Ви так заклопотались, що знов не відписали міні про посилку моїх книжок у Відню. Сія творите и овѣхъ не оставляйте, любий Добродію!

Прихильний до Вас ис пошанованнем

П. Куліш.

1882, марта 10. н. ст.

Телеграми

з дня 8. лютия.

Відень. Як зачувати, мимо відложення речинця військової бражки, мусять обовязані до ставлення в сім році ставити ся протягом марта і цвітня перед поборовими комісіями.

Гага. (ТКБ). Бюро Райтера довідус ся, що трета мирового конференция не збере ся перед 1915 роком. Є надія, що палата мира зможе бути посвячена в половині 1913 р.

Царгород. (ТКБ). Урядово доносять, що Італійці дня 1. с. м. бомбардували Шеїк-Сайд і Бабель-Мандеб. В людях не було ніякої страхи.

Тегеран. (Б. Райтера). Посли англійський і російський поробили вчера у міністра заграничних справ устні представлення в особистій справі б. шаха. Відповідно до висліду сеї конференції, російський консуль в Астрабаді має повідомити б. шаха, що перске правительство є готове виплатити ему 50.000 томанів річної пенсії, а его приклонникам уділити амністію, если безприволочно опустять Персію.

Господарські, промислові і торговельні вісті.

Комунікат-Красового Союзу для збуту худоби з торгу на безроги у Відні, дня 6. лютия 1912.

Загальний згін виносив 13.482 штук.

Ціни:

Безроги галицькі, молоді, легкі 106—116
" " тяжкі і товсті 88—106
" " середні і гірші 80—88

Тенденция: Сей згін був від попередного о 7.703 штук більший, тому ціни пішли в гору на всіх штуках о 12 сот. від кожного кг.

Спілки принадлежні до „Красового Союзу для збуту худоби“ доставили 976 штук на 1829 штук, проданих через Хліборобську Агенцію для продажу худоби.

Першорядна ПИСАННЯ
ШКОЛА на
МАШИНИ
Хорберт Ерліх Львів, площа Смольки 4.
Склад машин до писання і американських
уладжень бюрових. (50)

Галія оказійна Doroteum у Львові

лише при ул. Ліндого 6

(бічна Коперника)

продає з вільної руки без

Ліцитації

вживані і нові меблі, що походять із спадщини нових, конкурсних мас, з ліцитацій і з приватних домів чи то з речини повдовія, перенесення, виїзду, або инших родинних відносин. Тепер є такі предмети дешево до набути: 2 фортеп'яни, кілька ідалень, спальні і салони, бюрові й канцелярські уладження, уладження мужеских покоїв кавалерських, шафи на книжки, бюрка, бібліотеки, крісла, кресенси, столи, отомани, софи, канапи, зеркала, лампи, годівники, перські і инші дивани, портіери, тиери, образи, мідорити: старинності, меблики, порцеляни, огнетревалі каси, машини до писання, машини до шиття, мосяжні меблі, залізні, бляшані, як і загалом усія бюрові уладження по дуже низьких, аж до здивовання цінах.

ЗАМІТКА. Відродуючим свої домові уладження платимо найсолідніші ціни, полагджуємо заміни, виїзди та переховання „ДОРТЕУМ, ЛЬВІВ, ул. ЛІНДОГО 6 (бічна Коперника). Порозуміне з провинцією листово.

!!!Купуйте!!!

одобрений Радою шкільною крайною і виданий накладом „Видавництва Чина св. Василя В.“ в Жовкві підручник

Д-ра Богдана Барвінського п. в. „Оповідання з рідної історії“.

Підручник обнимає 190 сторін тексту XXXVI сторін ілюстрацій (числом 53) на кредитових папері і 2 мапки. В гарній полотняній оправі коштує всего 2 К 20 с.

Сей підручник є першим підручником рідної історії для руських середніх шкіл і дає шкільній молодіжці вперше повний образ нашої бувальщини. Писаний так, що надає ся не лише для учеників І. класи середніх шкіл, але при недостатці иншого підручника й для учеників вищих класів, для руських виділових шкіл, для семінарій і ліцеїв та до кваліфікаційних іспитів на народних і виділових учителів.

Надає ся він до науки в дівочих та хлопчачих бурсах і інститутах, а і за своєї приступності також для наших читальень, для селян і міщан. З хісною може повчати ся з него нашої історії й кожний освічений Русин, що не має часу розчитувати ся в обємистих книжках.

У Львові набувати можна в „Книгарні Наук. Товариства ім Шевченка“, Ринок 10.

Розклад їзди залізниць у Львові.

Відїзд з Головного двірця до:

Приїзд на Головний дворець:

рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ноці		рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ноці
3:40	8:22*	2:45*	7:00*	11:1	Кракова	5:50	9:00*	1:30*	5:48	9:50
—	8:45	3:05	7:30	12:35*	Клячова	7:30	10:15	1:40*	8:25*	2:22*
—	—	3:46	—	—	Мшани	—	—	—	7:15	—
—	—	3:50	—	—	Риппе	—	—	1:10	5:40	—
6:15	10:40	2:18*	8:46	11:13	Підволочиск	7:20	11:55	2:10*	—	10:30
—	—	2:35	8:38*	—	Красного	—	8:08*	—	10:10	—
6:00	9:15*	2:20*	—	10:48	Чернівців	8:05	—	2:05*	—	9:34
—	9:37	—	—	2:50*	Чернівців	—	—	5:52	6:26*	12:05
—	—	3:05	—	—	Станіславова	—	10:25	—	—	—
6:00	—	—	6:29	—	Коломиї	5:45	—	—	—	—
7:30	—	1:45	6:50	11:25	Стори	7:28	11:40	6:45	—	11:00
6:35	9:05	1:45	6:50	—	Лавочного	7:28	11:40	4:25	—	11:00
6:35	—	2:28	7:49	11:35E	Самбора	8:00	9:58	1:40	9:00	—
6:06	7:22	—	—	11:35E	Рави р. Брухович	7:33	—	1:26	8:00	—
8:20	—	—	—	6:00	Брухович	—	—	—	—	—
5:58	—	—	6:16	—	Яворова, Янова	8:15	—	4:30	—	—
5:58	—	—	6:16	—	Підгайців	—	11:15	—	10:20	—
7:50	—	2:50	—	—	Винників	—	11:15	—	10:20	12:16K
—	—	—	—	—	Стоянова	—	10:04	—	6:30	—

Відїзд з Підзамча до:

Приїзд на Підзамче з:

6:30	11:01	2:33	9:09	11:33		7:01	11:3	1:55*	—	10:13
—	—	2:52	8:51*	—	Підволочиск	—	7:49*	—	5:16	—
6:12	—	—	6:30	—	Красного	—	10:54	—	8:52	—
6:12	—	1:30	6:30	10:40K	Підгайців	7:26	10:54	6:24	9:57	12:00K
8:12	—	—	5:38	—	Винник	9:42	—	6:11	9:57	—
—	—	—	—	—	Стоянова	—	—	—	—	—

Відїзд з Личакова до:

Приїзд на Личаків з:

6:31	—	—	6:51	—		7:08	10:36	6:06	9:36	11:43
6:31	—	1:49	6:51	—	Підгайців	—	10:36	—	9:36	—
—	—	—	—	—	Винник	—	—	—	—	—

* поспішний поїзд. поїзд поки що не їздить. Е лише в аедлі, К в суботи і неділі.

Відає і відповідає за редакцію Семен Горук.

З друкарні В. А. Шийковського у Львові.